

השתיים מן האתת, והן קיבלו מן החברים גיבוי לנסיעה המשותפת. וכך ארזו להן האני ואני (שכן חני פרי מכונה באמריקה בשם האני) את המיזוודות, ונסעו למילאנו, הנחשבת כמרכז צילומי האופנה בעולם.

לחני יש סנטימנטים מיוחדים למילאנו. בתחילת דרכה, כשהצלחה רק החלה לה איר לה פנים באנגליה, נשלחה עליידי הסוכנת שלה לסידרת צילומים במילאנו. היא הצליחה מעל למשוער, שהתה בעיר חודשים אחדים, ויצרה קשרים לא-נורמליים עם צלמים ועם אנשי חוגי-הסילון שם. מכיוון שהני נחשבת לדוגמנית מצליחה יותר מאן, ומאחר ששתיהן חברות בלב-ונפש, החליטה חני לנצל את קשריה האיי-שיים כדי לקדם את הקאריירה של אן. כשנחתו השתיים במילאנו, הציגה חני את אן בפני ידידיה, ואן נחטפה מייד לציני לומי-פירסומת. השתיים, שהגיעו למילאנו לחופשה, למעשה, מצאו עצמן עובדות בר-משך חודש ימים שיבעה ימים בשבוע, ומקשות את שעריהם של מיטב עיתוני האופנה האיטלקיים, בהם באזאר ואמיקה. במשך אותו חודש של עבודה מפרכת הצר ליחו השתיים, איכשהו, לארגן סופשבוע

נשיקה לאחד הזאבים

בסן-טרופו. אבל רק הגיעו לשם, עטו עליהן צלמי-האופנה, והן מצאו עצמן מצטלמות עבור צלמי-הדוגמניות הצרפתי הנודע ז'אן ז'אק בוגא.

מסן-טרופו, בחזרה למילאנו, ומשם ללונדון, בלונדון חיכתה להן הפתעה. החבר הצמוד של אן, רוברט, הגיע לשם כדי להגיד איתה את יום-הולדתה שחל לפני כשבוע. אן בת ה-25 היתה מאושרת מעל לראש. היא תפסה טרמפ על החבר, החזירה

דבר שעם מראה כמו שלה הוא חיוני ממש. בעוד שבוע תארוונה שתי החברות, אשר זכו בעיתונות הניו-יורקית לכינוי „הי צמד המוצלח ביותר בעולם הדוגמנות“, את המיזוודות, ותיסענה לונדונה כדי להצטלם עליידי הצלם הנודע דייוויד בילי. משם, בחזרה לניו-יורק, לעבוד. הן עובדות שישה ימים בשבוע. קמות בשבע וחצי בבוקר, חופפות את השיער (כל יום!) מתאפרות, שותות קפה בלי סוכר, ונוסעות לסטודיו. יום-עבודה שלהן מכניס כמה מאות דולרים והן לא יכולות להרשות לעצמן להתבטל. ומה הן תעשינה אחרי שיחלפו השגים וגופן לא יהיה מושלם והקמטים הראשונים יחלו להיראות? אן חושבת שתהיה קרימיי-נולוגית. אחרי-הכל, היא למדה את הנושא באוניברסיטה. חני, לעומת זאת, מקווה לעסוק באמנות האיסור.

אך הן אינן אהבות לחשוב כליכך רחוק, טוב להן, והן נהנות מהמיקצוע הנוכחי. הן לוטשות עיניהן לעסקים, ועומדות להי קים, ביחד עם החברים שלהן, מועדון אכסקלוסיבי לדוגמניות-צמרת. שבו יהיו בריכת-שחייה, סאונה, מסו' והתעמלות. אפשר יהיה להתקבל אל המועדון רק תמורת דמי-חבר גבוהים, ואחרי הוכחה עצמית. במחשבה שנייה מוכנה אן להודות שבי-עצם היא מתה להתחתן וללדת ילדים. „גם אני, ממרת חני להסכים עימה“

מלונדון קפצו השתיים פאריסה, ביקרו חברים משותפים ויצרו קשרי-עבודה, ושם הבויק במוחה של חני רעיון. לאן יש יום-הולדת, ובכן, איזו מתנה קונים לנערה שיש לה הכל, ושהספיקה אפילו להיות מלכת-היופי של אטלנטה? כמוכן, כרטיס-טיסה לישראל. אן התלהבה. אחרי הכל, הקשר הישראלי שלה ברור. חבר יהודי, חברה ישראלית ומיספר מילים באידיש, קצת גיאוגרפיה ושיעורי-ידת מבית-הספר והמון אהבה לנסיעות. השתיים מצאו את עצמן תוך פרק זמן קצר ביותר בחוף תל-אביב. למרות שלהני מישפחה בבתים הרי היא, ככל דוגמנית מצליחה המכבדת את עצמה, שכרה חדר במלון פאל (שרתון, לשעבר), מה שמאפשר לה לקפוץ לים בקלות. וכך, למחרת הגיען של השתיים לישראל, אפשר היה לראותן לבושות בחוטיני המה-מם בחוף תל-אביב, כשהן יוצרות סביבן התקהלות מעוררת-קינאה.

חני מוכרת ותביבה על הכל בחוף שרתון. היתה תקופה, לפני שהיא הפכה מוכרת, מצליחה ועשירה, שהיא היתה שורצת בחוף הזה שעות. כולם מכירים אותה, החל מיחיא מהקיוסק וכלה בג'ינג'י שמשכיר כיסאות. גם אן התערתה בחבורה היושבת על החוף, ומרגישה בתל-אביב כמו בבית. המילה הראשונה שלמדה בעברית היתה „חנטא-ריש“, ואחרי-כך למדה להגיד „לא, תודה“

איתו הביתה ארבע מיזוודות מלאות בגדים, ונותרה עם שתיים בלבד. במשך מיספר ימי שהותן בלונדון הצליחו השתיים לארגן לעצמן צילום-שער לווג האנגלי, וכמוכן לבלות.

